

Република Србија
Управни суд
Немањина 9
Београд

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III

ТУЖЕНИ: Република Србија, Агенција за спречавање корупције, из Београда, ул. Царице Милице бр. 1

На основу члана 15., у вези са чланом 19. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/09), у законском року, подносим

ТУЖБУ

због „ћутања управе“

У 3 примерка

са 3 прилога

Образложење

Тужилац је дана 28. фебруара 2022. године поднео туженом пријаву против Српске напредне странке због сумње да постојање брошуре под називом *"Урадили смо заједно"*, промотивне публикације те политичке странке објављене на веб презентацији под називом *"Дела говоре"* - јединственој платформи за информисање о напредовању Србије, може представљати повреду члана 50. Закона о спречавању корупције ("Сл. гласник РС", бр. 35/2019, 88/2019, 11/2021 - аутентично тумачење, 94/2021 и 14/2022). У пријави је, између осталог, наведено да се на 4. и 5. страни поменуте брошуре налази предговор чији је аутор Александар Вучић, који је потписан са "Председник Републике Србије Александар Вучић" и илустрован фотографијом на којој се налази његов аутор а у чијој је позадини уочљив банер и део слова којима је исписано "Република Србија", на српском и енглеском језику, односно део државне заставе коју, сагласно закону, може да користи само председник Републике, што може представљати искоришћавање јавног ресурса супротно важећим одредбама Закона.

Тужилац је у пријави позвао туженог, да без одлагања, у складу са члановима 77-86. Закона о спречавању корупције, спроведе прописани поступак и утврди чињенице о могућем кршењу правила о забрани коришћења јавних ресурса од стране јавног функционера, те да, уколико се

пријава покаже основаном, изрекне прописане мере за отклањање и санкционисање повреде прописа, као и да о свему томе обавести јавност.

ДОКАЗ: 1. Пријава Агенцији за спречавање корупције против Српске напредне странке због могуће повреде члана 50. Закона о спречавању корупције ("*Сл. гласник РС*", бр. 35/2019, 88/2019, 11/2021 - аутентично тумачење, 94/2021 и 14/2022)¹.

Уместо доношења једног од могућих управних аката - решења о одбацивању, решења о утврђивању да постоји повреда закона или решења о обустављању поступка, тужилац је туженом доставио акт под називом "**Обавештење о исходу поступања по пријави**" Број: 014-07-00-0099/22-11 од 1. марта 2022. године.

Поменути обавештењем тужени је обавестио тужиоца о томе да је проверио наводе из пријаве тако што је утврдио да је реч о платформи Српске напредне странке за информисање на којој је објављена наведена брошура "... *пропагандни материјал Српске напредне странке, то није јавни ресурс ...*" и да се "... *у њој налази и текст, који је потписао Александар Вучић, председник Републике Србије и фотографија Алесандра Вучића у чијој је позадини уочљиво...*" све оно на шта је пријавом указано. Осим тога, тужени је у Обавештењу истакао следећу чињеницу - "*У складу са одредбама чл. 2. ст. 1. и ст. 2. тач. 9. Закона о ауторским и сродним правима ... фотографија се сматра ауторским делом, оригиналном духовном творевином аутора ... без обзира на ....., као и допуштеност јавног саопштавања његове садржине.*". Након тога, тужилац је туженог обавестио да "... *су фотографије председника Републике Србије ... јавно доступне свим медијима, новинама, интернет порталима, друштвеним мрежама ... исте се не сматрају јавним ресурсом ...*". На крају, а што је веома важно за правилно разумевање случаја, из садржине наведеног Обавештења је видљиво да тужени поводом поднете пријаве није тражио ни изјашњење лица поводом чијег налога је пријава и поднета, иако то Закон прописује.

ДОКАЗ: 2. Акт Агенције за спречавање корупције под називом називом "**Обавештење о исходу поступања по пријави**" Број: 014-07-00-0099/22-11 од 1. марта 2022. године².

Како тужени није, у законом прописаном року, донео управни акт поводом поднете пријаве, тужилац му је 17. марта 2022. године упутио, у складу са одредбом члана 19. став 2. Закона о управним споровима, накнадни захтев за достављање одлуке Агенције за спречавање корупције поводом поводом поднете пријаве.

У накнадном захтеву за достављање одлуке тужилац је туженом указао на следеће одредбе важећих правних прописа:

Члан 78. Закона о спречавању корупције који носи назив "**Покретање поступка**", у ставу 1. предвиђа да поступак у коме се одлучује о постојању повреде овог закона покрене Агенција по службеној дужности. Истовремено, став 2. наведеног члана прописује могућност да Агенција покрене поступак и по пријави физичког или правног лица. Ставом 3. истог члана Агенцији је дато

¹ https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/Prijava_Agenciji_-_Vu%C4%8Di%C4%87_-_Dela_govore.pdf

² https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/Odgovor_Agencije_-_Vu%C4%8Di%C4%87_bro%C5%A1ura.pdf

овлашћење које комбинује претходна два - да покрене поступак по службеној дужности и на основу пријаве физичког или правног лица.

Следећи члан Закона о спречавању корупције који садржи процесне одредбе јесте члан 79. под називом **"Изјашњење јавног функционера"**. Наведени члан својим ставом 1. прописује обавезу Агенције да обавести јавног функционера да је против њега покренут поступак и позива га да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења писмено изјасни. Штавише, у ставу 3. истог члана изричито је наведено да неизјашњење јавног функционера не задржава вођење поступка.

Последњи члан Закона о спречавању корупције који садржи искључиво процесне норме јесте члан 80. под називом **"Одлуке и правна средства"**. Поменути члан нормира две могуће ситуације – доношење одлуке којом се утврђује повреда овог закона и изриче мера као прву, и обустављање поступка као другу, онда када се утврди да не постоји повреда овог закона.

На крају, сам Закон о спречавању корупције свестан малобројности и мањкавости својих процесних одредби садржи у члану 7. који носи назив **"Сходна примена закона којим се уређује општи управни поступак"** упућујућу норму која прописује да се у поступку који води Агенција сходно примењује закон којим се уређује општи управни поступак.

Закон о општем управном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 18/2016 и 95/2018 - аутентично тумачење) у члану 90. под називом **"Начин покретања поступка"** предвиђа да се поступак покрене захтевом странке или по службеној дужности. Ставом 2. наведеног члана прописано је да се поступак покрене по службеној дужности кад је то прописом одређено или кад орган утврди или сазна да је, с обзиром на чињенично стање, неопходно да се заштити јавни интерес.

У члану 91. Закона о општем управном поступку који носи назив **"Тренутак покретања поступка"**, ставом 1. изричито је прописано да је поступак покренут захтевом странке **кад орган прими захтев странке**. Осим тога, став 2. истог члана предвиђа да је поступак покренут по службеној дужности који је у интересу странке **кад орган предузме било коју радњу ради вођења поступка**.

Закон о општем управном поступку предвиђа и могућност да надлежни орган, услед тачно наведених недостатака, одбаци поднети захтев. Тако ће према члану 92. орган решењем **"одбацити захтев којим је покренут поступак"** ако: 1) није реч о управној ствари; 2) није надлежан за одлучивање о управној ствари, а не може да одреди ко је надлежан; 3) подносилац захтева очигледно није ималац права или правног интереса о коме се одлучује у управном поступку; 4) захтев није поднет у року; 5) у истој управној ствари већ се води управни или судски поступак или је о њој већ правноснажно одлучено решењем којим је странци признато право или наложена нека обавеза; 6) захтев не буде уређен у року који је одредио орган (члан 59. став (2) овог закона).

У накнадном захтеву, тужилац је указао да Закон о општем управном поступку предвиђа два могућа исхода поступка. Први је прекид, до кога, сагласно члану 100. долази доношењем решења из Законом таксативно наведених разлога. Други је обустављање поступка решењем до кога, сагласно члану 101. долази "... **ако орган нађе да нема услова да се даље води, а закон не налаже да се поступак настави**".

На крају, тужилац је накнадним захтевом скренуо пажњу туженом да у свом акту под називом "Обавештење" користи погрешну правну терминологију и наводи нетачан правни основ за то. Ради се пре свега о чињеници да у последњем ставу Обавештења тужени истиче "... **да нема основа да се против Александра Вучића, председника Републике Србије, води поступак за одлучивање о постојању повреде наведених законских одредби.**" иако се формулација "нема основа за да се води поступак" користи у другом контексту и другим областима права нпр. њу користи Законик о кривичном поступку када прописује дужности јавног тужиоца да врати привремено одузете предмете и исправе лицу од кога су одузети када нађе да нема основа за покретање кривичног поступка (чл. 153. ЗКП-а). Слично томе, исти Законик садржи институт "претходног испитивања", које Агенција покушава да уведе и промовише као своју праксу приликом одлучивања о пријавама, у неколико својих чланова – нпр. 546. када судија појединац одмах по пријему захтева за опозивање условне осуде може спровести потребне провере ради утврђивања чињеница и прикупљања доказа важних за одлуку. Истоветан институт прописан је и у поступку за пуштање на условни отпуст (чл. 564. Законика), поступку за законску рехабилитацију (чл. 570. Законика) и др.

Осим тога, тужилац је као правни основ за достављање Обавештења навео одредбу чл. 81. ст. 3. Закона о спречавању корупције. Пре свега, поменути члан се, како му и назив говори "Јавност поступка", односи на механизме који треба да обезбеде јавност рада Агенције а не на начин њеног одлучивања. Због тога он у ставу 3. изричио прописује "Агенција је дужна да обавести подносиоца пријаве **о исходу поступка покренутом на основу захтева или пријаве.**" а не, како је у обавештењу наведено "о исходу поступања".

Имајући у виду да се у конкретном случају тужилац позвао на цитирани члан 81. ст. 3. Закона о спречавању корупције, који прописује дужност Агенције да подносиоца пријаве обавести о исходу поступка, можемо само да закључимо да је тужилац поступак по нашој пријави ипак покренуо и водио. У том случају остаје дилема зашто нам тужилац, ни након упућивања накнадног захтева, није доставио одлуку – копију одговарајућег решења, чије доношење тужилац, основано и с правом, очекује. Обрнуто, да Агенција није покретала поступак по нашој пријави онда Агенција не би ни могла да примени наведену одредбу нити испуни своју обавезу и обавести тужиоца о исходу поступка кога није ни било.

ДОКАЗ: 3. Накнадни захтев за достављање одлуке Агенције за спречавање корупције поводом поднете пријаве³

Имајући у виду да је реч о „ћутање управе” јер тужени није, ни након пријема накнадног захтева, у законом прописаном року доставио тужиоцу тражену одлуку, тужилац, ради даље заштите и остваривања својих права, подноси ову тужбу због недоношења захтеваног акта, и предлаже да суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. Тужба се УВАЖАВА.
2. НАЛАЖЕ се туженом да у меритуму одлучи о пријави тужиоца и донесе решење у овој ствари.

³ https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/Naknadni.zahtev.ACAS.Dela.govore.pdf

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија

Програмски директор

Немања Ненадић

У Београду, 07. априла 2022. године